

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobců: **a) LONDA spol. s r.o.**, se sídlem Křemencova 4, Praha 1, zastoupen JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem U Prašné brány 3, Praha 1, **b) Radio Bonton, a.s.**, se sídlem Wenzigova 4/1872, Praha 2, zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **1) InFin, s.r.o.**, se sídlem Říčanská 2399/3, Praha 10 (**dříve Country Radio s.r.o.**, se sídlem Říčanská 3, Praha 10), zastoupené Mgr. Janem Maršálem, advokátem se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8 **2) dada media s.r.o.**, se sídlem Branišovská 187/16, Praha 4, **3) Media Marketing services a.s.**, se sídlem Koperníkova 794/6, Praha 2, zastoupené JUDr. Olgou Erhartovou, advokátkou se sídlem Nad Petruskou 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2012, sp. zn./Ident: 2011/1096/zab/COU, čj. zab/2624/2012, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení 1) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2013, čj. 9 A 164/2012 - 95, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 7. 2012, sp. zn./Ident: 2011/1096/zab/COU, čj. zab/2624/2012, udělila provozovateli COUNTRY RADIO s.r.o. souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu COUNTRY RADIO (licence Ru/91/99), spočívající ve změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání, s přidělením kmitové sítě Český Krumlov 2 101,6 MHz / 200 W, souřadnice WGS 84: 14 19 43/48 48 25; Dačice 101, 8 MHz/200 W, souřadnice WGS 84: 15 24 50/49 02 18; Jindřichův Hradec 1,92 MHz/200 W, souřadnice WGS 84: 14 56 18/ 49 09 44; Klatovy Štěpánovice 107, 0 MHz/200W, souřadnice WGS 84: 13 17 49/49 25 57; Křivsoudov 92,7 MHz/100 W, souřadnice WGS 84: 15 06 40/ 49 38 13; Tachov 87,9 MHz/200 W, souřadnice WGS 84: 12 48 09/49 45 05, s tím, že vyhodnotila kmitočtovou síť se soubory uvedených technických parametrů jako nedostatečně bonitní na to, aby mohla být předmětem licenčního řízení.

[2] Nejvyšší správní soud z obchodního rejstříku zjistil, že společnost COUNTRY RADIO s.r.o. zanikla (z obchodního rejstříku byla vymazána ke dni 31. 8. 2013), přičemž jejím právním nástupcem se v důsledku vnitrostátní fúze stala společnost InFin, s.r.o. Soud proto v řízení nadále pokračoval s uvedenou společností.

[3] Rozhodnutí žalované napadli žalobci žalobou u Městského soudu v Praze. Městský soud rozsudkem ze dne 30. 10. 2012, čj. 6 A 106/2012 - 63, rozhodnutí žalované zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[4] Rozsudek městského soudu napadla osoba zúčastněná na řízení 1) (stěžovatel) kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), c) a d) s. ř. s. Stěžovatel současně navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona s. ř. s. Rozhodnutí městského soudu pro něj představuje nepoměrně větší újmu, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám a odkladný účinek není v rozporu s jiným veřejným zájmem. Stěžovateli vznikly v souvislosti s realizací rozhodnutí žalované náklady ve výši 1 576 377 Kč. Stěžovatel po zrušení rozhodnutí žalované nemůže realizovat příjem z reklamy na předmětných kmitočtech, ačkoliv již vynaložil náklady na provozování rozhlasového vysílání na těchto kmitočtech. Stěžovatel v důsledku zrušujícího rozsudku městského soudu přichází denně o 2 877 Kč. Naopak žalobcům přiznáním odkladného účinku žádná újma nevznikne. Stěžovatel závěrem poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 1. 2013, čj. 6 As 76/2012 - 52, kterým byl kasační stížnosti v jiné věci stěžovatele přiznán odkladný účinek.

[5] Žalobce a) nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Žalobce a) odmítl tvrzení stěžovatele, že by přiznáním odkladného účinku nevznikla jiným osobám újma. Příjmy provozovatelů vysílání totiž závisejí zejména na výnosech z reklamních sdělení, které jsou přímo úměrné podílu jednotlivých provozovatelů na rozhlasovém trhu. Pokud by bylo stěžovateli umožněno vysílat na kmitočku, který mu byl podle městského soudu přidělen protizákonně, vznikla by žalobci a) i ostatním provozovatelům újma spočívající v nižším příjmu z reklamy. Také žalobci mají většinové zahraniční vlastníky, kteří jsou v dobré víře v ochranu zahraničních investic, zakotvenou mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a náhradu takto vzniklé škody by nárokovali. Při rozhodování o přidělování kmitočku nelze přihlížet k nákladům, které vynaložil subjekt na jeho vyhledání. Proto by se k těmto nákladům nemělo přihlížet ani při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti.

[6] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti nezpochybnila, že stěžovateli vznikají náklady a současně nemůže realizovat příjmy z reklamy. Na druhou stranu by si však stěžovatel měl být vědom toho, že správní rozhodnutí může být napadeno žalobou.

[7] Žalobce b) ani osoby zúčastněné na řízení 2) a 3) se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

[8] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[9] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Tento institut představuje dočasnou procesní ochranu stěžovatele před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro mimořádné a ojedinělé případy, a to jen na základě návrhu stěžovatele. Je to přitom právě stěžovatel, na kom vázne břemeno tvrzení i důkazní stran osvědčení výjimečnosti jeho situace oproti ostatním stěžovatelům ve stejné pozici. Stěžovatel tedy musí hrozbu nepoměrně větší újmy jednak dostatečně konkrétně tvrdit a jednak i náležitě doložit.

[11] Stěžovatel svůj návrh na pozastavení účinků rozsudku městského soudu založil na nákladech spjatých v souvislosti s realizací, podle městského soudu nepřezkoumatelného, rozhodnutí žalované. Nejvyšší správní soud konstatuje, že tento tvrzený důvod neosvědčuje, že by výkon nebo jiné právní následky rozsudku městského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Stěžovatelem předložené vyčíslení nákladů nepostihuje, jaké náklady jsou spojeny se zrušujícím rozsudkem městského soudu, resp. jaké konkrétní náklady by stěžovateli vznikly v důsledku výkonu zrušujícího rozsudku městského soudu do doby rozhodnutí o samotné kasační stížnosti. Stěžovatel netvrdil ani nedoložil žádné další relevantní skutečnosti pro posouzení svého návrhu, tedy např. do jaké míry bylo rozhodnutí žalované v mezidobí do zrušení městským soudem již realizováno, v jakém stádiu byly přípravy vysílání apod. Důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže být sama o sobě ani ta skutečnost, že stěžovatel vynaložil v souvislosti s účastí ve správním řízení určité náklady. Účastník řízení musí být srozuměn s tím, že správní rozhodnutí, které bylo vydáno v jeho prospěch, mohou napadnout i jiní provozovatelé, v důsledku čehož dojde ke zrušení správního rozhodnutí a ke vzniku následků s tím souvisejících.

[12] Stěžovatelem vyčíslené náklady spojené s realizací zrušeného rozhodnutí žalované (na něž se za stávající procesní situace hledí jako by nebylo vydáno), nepostačují k tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl posoudit újmu, kterou by pro stěžovatele znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku městského soudu i s ohledem na dobu řízení o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku. Z přehledu vynaložených nákladů vyplývá, že většina z nich je spjata s realizací rozhodnutí žalované. Nejvyšší správní soud upozorňuje, že tyto náklady nebudou vynaloženy marně, ba naopak budou plně využity k realizaci podnikání stěžovatele v případě, že kasační stížnost bude shledána důvodnou. Tyto náklady využije i v případě, kdy mu bude licence pro vysílání v dané lokalitě udělena jiným způsobem, např. na základě nového rozhodnutí žalované. Nejvyšší správní soud ani neshledal, že by posuzovaný případ byl právě tím případem, kdy by následky napadeného

rozsudku pro případ jeho zrušení Nejvyšším správním soudem mohly být již jen stěží odstraněny, popř. by mohly být zhojeny pouze při vynaložení značných nákladů. V takovém případě by stěžovateli nic nebránilo pokračovat v realizaci rozhodnutí žalované a tudíž svého podnikatelského záměru, který byl v důsledku zrušení rozhodnutí žalované „toliko po dobu soudního řízení“ pozastaven.

[13] Nadto, není zde zcela bez významu ani argumentace žalobce a), že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by vedlo k újmě ostatních provozovatelů. Jak žalobce a) namítl, za situace, kdy by byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, proč by stěžovatel mohl pokračovat v realizaci městským soudem zrušeného správního rozhodnutí, takový postup by vedl ke vzniku újmy ostatních provozovatelů rozhlasového vysílání, neboť jejich příjmy jsou do značné míry závislé na výnosech z reklamy, jež jsou odvislé od podílu jednotlivých provozovatelů na rozhlasovém trhu.

[14] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku městského soudu by pro něj představovaly relevantní újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud se blíže pro nadbytečnost nezabýval ani posouzením navazujícího kritéria pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[15] Pro úplnost lze poukázat, že Nejvyšší správní soud již dříve rozhodl se stejným výsledkem i v usneseních ze dne 26. 2. 2013, čj. 4 As 90/2012 - 49 a ze dne 21. 3. 2013, čj. 8 As 2/2013 - 40. V uvedených věcech se jednalo o skutkově velmi podobnou věc co do uplatněných důvodů pro přiznání odkladného účinků i do posuzované podstaty věci (souhlas ke změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání). Nejvyšší správní soud neshledal důvodu, proč se v nyní posuzovaném věci odchýlit od argumentace vyslovené v uvedených usneseních.

[16] Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny. Proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Soud uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy, a nelze z něj jakkoliv předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejso**u opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. října 2013

JUDr. Jan Passe
předseda senátu